

Tés - Római fürdő - Jásd

Mivel már régen túrázhattunk utoljára együtt, mindannyian nagyon vártuk 2021.07.03.-át!

Reggel, a szokott helyről, a győri városháza mellől indultunk! Két új DPSE tagot is köszönthettünk! Elindultunk! Utunk a Bakony irányába vezetett, a Kisalföld egyre jobban összegyűrődött a busz kerekei alatt! Erdőkön, kisebb nagyobb dombokon haladtunk bauxitbányák mellett, szélerómúvek alatt, kicsi településeken keresztül. A Tés előtti pár kilométer is már nagyon szép! Hatalmas, árnyas szálerdő alatt kanyarog fel a serpentin.

Tésre érve, az Erdei-büfénél szálltunk le, ahol egy kávéra mindenképp meg kellett állni! Közben kiderült, hogy az 1 km-re lévő csőszpusztai Alba Regia Barlangkutató Állomáson van az egyik kolléganőnk férje. Szerencsére még nem indultak le a mélybe, így kisebb tervváltoztatás után, ott kezdtük a napot! Kissé eldugott helyen van, és van egy kicsi, de annál érdekesebb kiállítás is, amit meg tudunk nézni. Most épp felújítás zajlik, így nem a legrendezettebb látvány fogadott minket, de szerintem ez senkit sem zavart! Megtudtuk, hogy a környéken milyen barlangok, zsombolyok vannak, és azt hiszem mindannyian elképedtünk, hogy mik kerültek elő belőlük az őskortól napjainkig! Megkövült gyapjas orrszarvú csont, pattintott, csiszolt kőeszközök, edénytöredékek a középkorból, de még világháborús fegyverek is! Kaptunk egy kis betekintést abba is, hogy odalent, hogy zajlik egy-egy feltárás, mivel világítottak régen és most, milyen egyéb felszereléseket használnak! -Le a kalappal az előtt, aki erre képes!

Az állomásról elindultunk az eredetileg tervezett, első úticélunkhoz, a tési szélmalmokhoz! Feri bácsi fogadott minket, akinek az udvara végéből közelíthetőek meg legkönnyebben a malmok. Röviden mesélt a faluról, a malmokról, a kovácsműhelyükről, a gyújtó szenvedélyéről. Mindezt történelmi kontextusba is helyezte, sok egyéb között, ilyenkor egy szó mindig elhangzik: államosítás.

Ma már csak kettő malom van meg a négyből, ebből az egyik látogatható, a másik is talán a közeljövőben. A kulcs kézről kézre jár, magunknak kell kinyitni, bezárni. A fennsíkon álló malmok szokatlan látványt nyújtanak. A Helt malom belső szerkezete nagyon jó állapotban megmaradt. A hatalmas gerendák, tengelyek, fogaskerekek lenyűgözőek voltak, a képek magukért beszélnek!

Kis pihenő után elindultunk a túrára, de a csőszpusztai kitérő miatt nem a tervezett útvonalon indultunk, hanem egy pár km-t levágtunk. Az Erdei-büfé melletti kék jelzésen indultunk el, ami a Széchenyi Zsigmond kilátónál keresztezi a piros jelzést. A kilátó szinte új, kár, hogy már a szokásos égetések, karcolások, vésések százai vannak rajta! A kilátás élképesztő!

A piros jelzésre áttérve haladtunk a Vadalmás forrás felé. Az út kicsit kanyargós, néhol friss telepítésű erdők, tarvágások, túlnyomórészt viszont gyertyán és bükk szálerdők szegélyezték. Pár röpké óra, és 11 km múlva el is értük a Vadalmás forrást. Itt megpihentünk, ettünk, ittunk, és bevallottuk, hogy azért ettől elszoktunk!

A Vadalmás forrástól a Római fürdő vízesésig rövid az út, nagyjából 7-8 perc. Sajnos, az elmúlt hetek száraz időjárása miatt nem volt víz a mederben, csak egy-két tócsa. Sajnos a vízesés sem csobogott, de a látvány így is csodálatos volt, és bemehettünk olyan helyekre a mederbe, ahova máskor biztos, hogy nem! Azért a víznek jobban örültünk volna!

A vízesés megkerülése kissé kalandosra sikeredett, sajnos a neten található térképeken nem minden ott van jelölve, ahol van valójában, főleg a kék jelzésre volt nehéz áttérni! A Jásd felé vezető út képe egész más volt, mint az eddigi erdőké, és szerencsére a nap is épp felhők mögé bújt. Egy helyen át kellett kelni a Gaja patakon. A Szentkútnál épp a misére készülődtek, de még be

tudtunk menni. Megnéztük a kápolnát, megtöltöttük a kiürült palackjainkat a Szentkútból, megpihentünk, és indultunk tovább a befejező szakaszra! Mivel a társaság egy része elfáradt, így egy rövidebb úton indultunk vissza! Nem tudom, hogy jól döntöttünk-e, mert kissé benőtt, és elég meredek volt. Erről az útról áttértünk arra a piros jelzésűre, amin jöttünk, és hamar visszaértünk a kilátóhoz. Akiknek kezdett megfájdulni a lábuk, azoknak ez utóbbiról más véleményük volt!

A kilátónál megrendeltük előre a hamburgereket a már többször említett Erdei-büfében. Egyesek rekordidő alatt értek a büféhez. Érthető, végül is a tervezett 20 km gyaloglás meglett! A nap során a világháló megtréfált minket egyszer-kétszer, de amit a hamburgerről írtak az igaz! Tényleg jó!

Köszönöm mindenkinek a részvételt!

Külön köszönet Asbóthné Ildinek, és férjének a Barlangkutató Állomásért!

Pálfi László